

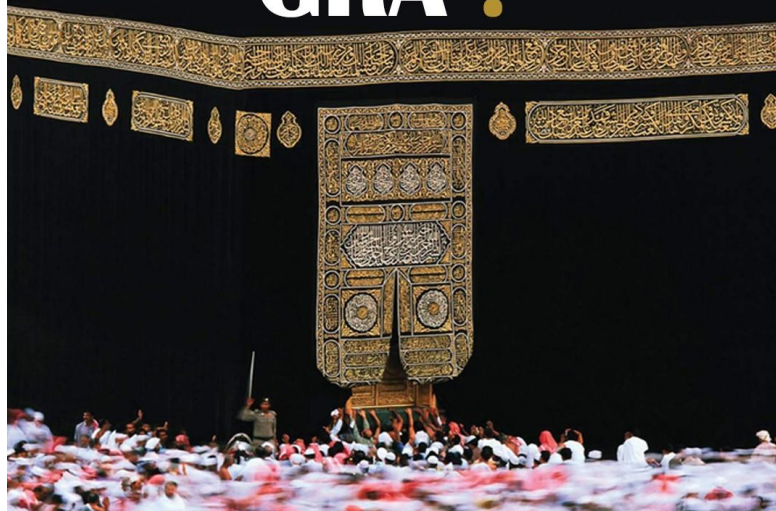
Senad Maku

Pse

MUHAMEDI

u martua me shumë

GRA ?

Titulli:

Pse Muhamedi u martua me shumë gra ?

Autori:

Ma.sci. Senad Maku

Kontakt, E-Mail:

senad_maku@yahoo.com

senadmaku@gmail.com

Mob.: +382 69 649 664

www.bibladhekurani.com

Recensent:

Prof.Dr. Zija Abdullahu

Ma.sci. Mirsad Asllani

Redaktor gjubësorë:

Feriz Gashi

Botim në formatin elektronik

Ulqin, 2020

ISBN 978-9940-9991-2-4

© Ribotimi dhe shumëzimi pa lejen e autorit nuk lejohet.

Të gjitha të drejtat e rezervuara.

*“Me emrin e Allahut, Bëmirësit të
përgjithshëm, Mëshiruesit të posaçëm”*

FENOMENI I SHPIFJEVE NDAJ MUHAMEDIT S.A.V.S.

HYRJE

Shumë njerëz të pandershëm thurrin shpifje ndaj Muhamedit s.a.v.s., krijesës më të dashur dhe më të përsosur të gjithësisë. Këta armiq të së vërtetës Hyjnore janë përpjekur që të shpifin lloj-lloj të pavërtetash për njeriun më fisnik të mbarë gjinisë njerëzore. Njerëz të pajisur me vese dhe cilësi të ulta, argatë të iblisit e satanait, mundohen që të hedhin baltë mbi njeriun që është shembulli më i mirë dhe më i përkryer i njerëzimit.

Njëra prej çështjeve kryesore për të cilën kundërshtarët e islamit e akuzojnë dhe etiketojnë Muhamedin s.a.v.s., është martesë e tij me shumë gra.

Shumë libra dhe revista e paraqesin Muhamedin s.a.v.s., si një njeri i dhënë pas epsheve dhe e etiketojnë në forma të ndryshme, si: “Muhamedi pedofil”, “Seksualiteti i Muhamedit”, etj.. Dua të theksoj se ata që flasin pa menduar për këtë çështje, janë ndër të tillët që nuk lexojnë e as vrasin mendjen për asgjë. Këta njerëz, po që se do të merrnin pakëz

mundimin dhe t'u hidhnin një sy librave rreth historisë apo jetës së pejgamberit Muhamed s.a.v.s., nuk do ta ulnin veten kaq posht duke bërë kësi shpifjesh. Ka prej tyre që e njohin të vërtetën, por, nga urrejtja dhe mllëfi i tyre ndaj Muhamedit s.a.v.s., dhe Islamit në përgjithësi, shpifin gjëra të paqena, vetëm e vetëm të mbjellin farën e dyshimit ndër njerëz të thjeshtë e të pafajshëm nën maskën e punimeve shkencore.

A ISHTE MUHAMEDI S.A.V.S. I DHËNË PAS EPSHEVE?

Si në të kaluarën, ashtu edhe sot armiqtë e islamit nuk pushojnë së shpifuri për njeriun më të dashur të Allahut xh.sh., duke bërë përpjekje që ndër njerëz të mbjellin farën e urrejtjes, të gënjeshtrove e të mashtrimeve për njeriun më fisnik të të gjitha kohërave, vetëm e vetëm që t'i bëjnë të dyshojnë në Pejgamberinë e Muhamedit s.a.v.s. dhe t'i largojnë nga besimi i vërtetë. Është për të të ardhur keq se si disa muslimanë përvetësojnë mendimet e këtyre dhe bien viktima të akuzave të tyre të rrejshme.

Një nga shpifjet është edhe kjo:

“Muhamedi ishte i dhënë pas epsbit, shkonte pas dëshirave dhe kënaqësive të tij dhe vepronte nën ndikimin e epsbit të tij. Nuk i mjaftoi

*një grua, as katra si çdo pasuesi të tij, por u martua më shumë se dhjetë herë, siç ia donte epshi dhe dësbira”.*¹

Në librin “A është Muhamedi profet?” të autorit Joseph Smith, botuar nga shtëpia botuese “Tenda” në Prishtinë, thuhet shumë gënjeshtër për Muhamedin s.a.v.s. Në faqen 67-68 të këtij libri do të gjëni një shkrim të titulluar “Seksualiteti i Muhamedit” ku thuhet: *“Apostulli i Allahut, që Allahu ta bekojë atë, tha: Gabrielli sollti një kazan nga i cili hëngra dhe fitova fuqinë për marrëdhënie seksuale, të barabartë me 40 burra”.*

Për gënjeshtarët si këta Allahu xh.sh. në Kur’anin Famëlartë thotë:

“Ata nuk kanë kurrfarë dijenie për këtë, as etërit e tyre. Sa fjalë e rëndë është ajo që del nga goja e tyre! Ata flasin vetëm gënjeshtër”. (El-Kehf, 5.)

“Ata dëshirojnë të fikin dritën e Allahut me gojën e tyre, por Allahu e përsos dritën e Vet, edhe nëse (këtë gjë) e urrejnë jobesimtarët. Allahu është Ai që e ka çuar të Dërguarin e Vet me udhërrëfimin dhe fenë e së Vërtetës, për ta ngritur atë më lart se të gjitha fetë, edhe nëse nuk e pëlqejnë idhujtarët”. (Es Saff, 8-9.)

Vërtet, ata janë urrejtës dhe gënjeshtarë, sepse Muhamedi s.a.v.s., nuk ishte i dhënë pas epshit, por i dërguar nga mesi njerëzorë. U martua si çdo njeri që të jetë shembull i mirë për pasuesit e tij. Muhamedi s.a.v.s., ishte njeri sikur ata, por të cilin Allahu xh.sh. e veçoi duke e shpallur Pejgamber.

¹ Muhamed Ali Sabuni, “Dyshimet dhe të pavërtetat rreth shumësisë së grave të Pejgamberit a.s.”, Tiranë 2000, fq. 7-8.

“Thuaj (O Muhamed): Unë jam vetëm njeri sikurse edhe ju, mua më shpallet (më është dërguar shpallja)...”. (*El Kehf*, 110.)

Pejgamberi s.a.v.s., nuk ishte i veçuar nga pejgamberët e tjerë, ai nuk kundërshtoi rrugën e tyre, siç thonë të krishterët: *“Ekziston një dallim i madh ndërmjet Isait dhe Muhamedit, dallim mes atij që zotëronte dhe luftonte epsbin e vet si Isai, i biri i Merjemes, dhe mes atij që shkante sipas dëshirës dhe epsbit të tij, si Muhamedi”.*²

Këto pohime hipokrite ndaj Muhamedit s.a.v.s., mund t’i joshin disa jomuslimanë shkurtpamës, madje disa prej tyre mund t’i pranojnë edhe si të vërteta, duke menduar se po veprojnë drejt.

Një poet ka thënë:

“Nuk është çudi i verbëri ta mobojë dritën e diellit.

Nuk është çudi i sëmuari ta mobojë shijen e ujit”.

Në lidhje me këtë Allahu xh.sh. thotë:

“..Në të vërtetë, atyre nuk u janë verbuar sytë (në këto gjëra), por u janë verbuar zemrat e veta në kraharor”. (*El Haxh*, 46.)

Mendimtari dhe shkrimtari britanez, Tomas Karlil (1795-1881), i lindur në Skoci, duke folur rreth kësaj çështjeje, ka thënë (*The Heroes*, fq. 83): *“Muhamedi kurrë nuk ishte njeri i epsbeve, pavarësisht nga akuzat e rreme e të padrejta ndaj tij. Ne kemi bërë një gabim të tmerrshëm, kur e kemi konsideruar si një beduin i cili*

² Muhamed Ali Sabuni, *vep. e cit.*, fq. 8

nuk ka brenjë tjetër, përveç arritjes së kënaqësive të tij. Pa dyshim, ai ishte njeriu më i largët prej kënaqësive të jetës”.³

Nëse poligamia ishte një gjë e zakonshme në shoqërinë arabe dhe joarabe qysh para Islamit, atëherë pse e trajtojnë të Dërguarin s.a.v.s., si rast të veçantë dhe nuk i kushtojnë vëmendje poligamisë në jetët e profetëve izraelitë gjatë gjithë historisë?

Dr. Mustafa Sibai në librin e tij “Gruaja mes fikhut dhe ligjit” thotë: *“Kur isha në Dablin (Kryeqyteti i Irlandës) në vitin 1956, vizitova institutin e Jezuitëve atje dhe mbajta një diskutim të gjatë me drejtorin e Institutit. E pyeta, “Pse e sulmoni Islamit dhe të dërguarin e Tij, veçanërisht në librat tuaj shkollorë? Kjo nuk më duket gjë e dhur për këtë kohë, për kohën e kuptimit në mes njerëzve e kulturave të ndryshme”? Ai u përgjigj, “Ne, perëndimorët nuk mund të rrespektojmë njeriun që është martuar me nëntë gra!” Iu përgjigja: “A i rrespektoni profetët e Allahut, Davudin dhe Sulejmanin a.s.?” U përgjigj, “Po të dy janë prej profetëve të Tërratit”.*

I tregova se Davudi a.s. kishte një mijë gra, siç e dimë të gjithë. Ndërsa, siç është cekur në Tëvrat, profeti i Zotit, Sulejmani a.s., kishte shtatëqind gra të lira dhe treqind robëresha, të cilat ishin prej më të bukurave të kohës. “Atëherë, pse duhet të kenë respekt ndaj këtyre profetëve, ndërsa sulmoni të Dërguarin s.a.v.s., i cili u martua vetëm me nëntë gra?- e pyeta unë. Heshti për një kohë dhe pastaj më tha: *“Më vjen keq që u shpreha keq. Kisha qëllim të thosha që perëndimorët nuk e rekomandojnë martesën me më shumë se një grua. Neve na duket që*

³ Edukata Islame, nr. 78, fq. 51-52.

personi i cili praktikon poligaminë, është jo normal apo ka pasion të jashtëzakonshëm". Pastaj e pyeta: " Ç'mendoni për Davudin e Sulejmanin dhe profetët e tjerë të cilët praktikuan poligaminë, duke filluar me gjyshin e tyre, Ibrahimin a.s.?" Kështu, heshti dhe nuk më dha përgjigje".⁴ Rreth poligamisë në Bibël do te flasim më vonë .

William Montgomery Watt⁵ në lidhje me Muhamedin s.a.v.s., thotë: *"Pak kush nga njerëzit e mëdhenj të historisë, është vlerësuar aq gabimisht në perëndim sa Muhamedi. Jemi të obliguar t'i përmirësojmë këto shtrembërime, duke iu referuar karakterit virtuoze dhe të lartë të jetës së Muhamedit dhe këmbëngultësisë në thirrjen të cilën Zoti ia besoi atij".⁶*

Poashtu prof. Bevan dhe W. Montgomery, kur flasin në lidhje për Muhamedin s.a.v.s. thojnë: *"Në Perëndim, asnjë figurë e madhe, gjatë gjithë historisë, nuk është vlerësuar me aq tendenca dashakeqe sa është vepruar me Muhamedin".⁷*

⁴ Po aty, fq. 52-53.

⁵ **William Montgomery Watt** (14 Mars 1909 - 24 Tetor 2006) ishte një historian skocez, orientalist, prift anglikan si dhe akademik. Nga viti 1964 deri më 1979, ai ishte profesor i studimeve arabe dhe islame në Universitetin e Edinburgut. Watt ishte një nga interpretuesit kryesorë jo-muslimanë të Islamit në Perëndim, sa që sipas Carole Hillenbrand e vlerësoi si "një studiues jashtëzakonisht me ndikim në fushën e studimeve islamike dhe një emër shumë i nderuar për shumë muslimanë në të gjithë botën".

⁶ Ajni Sinani, *"Të tjerët për Islamit"*, fq. 148.

⁷ Po aty, fq. 152-153.

URTËSITË DHE QËLLIMET E MARTESAVE

Në vijim do të lexoni urtësitë dhe qëllimet e martesave të Pejgamberit Muhamed s.a.v.s., me disa gra. Shpresojmë se do të japim argumente të mjaftueshme dhe në këtë mënyrë t'i hedhim posht gënjeshttrat dhe trillimet që janë thënë për Muhamedin s.a.v.s., rreth kësaj çështjeje. Gjithashtu shpresojmë se rinia jonë do ta kuptojë se Islami është fe e fuqisë, e dinjitetit dhe se në të nuk ka kurrfarë lloj dyshimi e pavërtetësie.

Për të hequr çdo dyshim që bie ndesh me personalitetin e Muhamedit s.a.v.s., do t'i shtrojmë për diskutim dy çështje shumë të rëndësishme që kanë të bëjnë me martesat e tij.

1. *Pejgamberi- nuk e shtoi numrin e grave, përveç kur ai hyri në moshën e pleqërisë, pra, pas të pesëdhjetave.*
2. *Të gjitha gratë e tij të pastra ishin të veja, përveç Ajshe r.a. e cila ishte beqare.*⁸

Dihet se Pejgamberi s.a.v.s., nuk u martua deri në moshën 25 vjeçare. Po të kemi parasysh klimën posaçërisht të nxehtë të atij vendi dhe jetën e virtytshme gjer në këtë moshë, kuptojmë se ai kishte një vullnet të jashtzakonshëm për t'i

⁸ Muhamed Ali Sabuni, *Vep. e cit.*, fq. 9.

zotëruar dëshirat trupore. Po të shmangej qoftë edhe për një çast të vetëm nga rruga e drejtë, atëherë armiqtë e tij, të djeshëm e të sotëm, nuk do të ngurronin aspak që për këtë ta njoftonin gjithë botën.⁹

Ai jetoi në një klimë jashtëzakonisht të nxehtë, ku dëshirat fizike bëjnë presion të fortë mbi njeriun; kur tek njerëzit zhvillohet shumë herët pjekuria fizike dhe kur një kënaqje e lehtë, ishte gjë e zakonshme në mesin e njerëzve të të gjitha klasave. Megjithatë, Muhamedi s.a.v.s., asnjëherë nuk iu afrua grave derisa nuk i pat mbushur njëzet e pesë vjet. Në këtë moshë ai u martua për herë të parë.

Në mbarë Arabinë ai qe i njohur për karakterin e tij të padyshimtë dhe e quanin “El-Emin” (Besnik), një titull që ishte simbol për standardin më të lartë të jetës morale.¹⁰

Pejgamberi ynë martesën e parë e bëri në moshën 25 vjeçare. Kjo martesë zgjati 25 vjet. Pas vdekjes së bashkëshortës së parë, Pejgamberi s.a.v.s., jetoi si beqar derisa nuk iu afrua të pesëdhjetave. Ja, pra, të gjitha martesat për të cilat akuzohet (Muhamedi s.a.v.s.), fillojnë pas kësaj moshe.¹¹

Praktika dëshmon se mosha 25-50 vjeçare është periudhë kur epshet e njeriut janë në kulminacion; moshë kur njeriu më së shumti anon kah gjinia femërore. Muhamedi s.a.v.s., tejkalon këtë fazë të jetës së tij duke mos lënë epshet të

⁹ „Nën bijen e Besimit-2“, fq. 108-109.

¹⁰ Hamude Abdulati, “Islami në Fokus”, Shkup 2000, fq. 338.

¹¹ Shih, Saffijurrahman El-Mubarekkfuri, *Vep. e cit.*, fq. 136, dhe “Lëkundjet që sollë shënkull”, fq. 50.

dominojnë mbi të. Ai gjatë kësaj kohe nuk i bëri ortake zonjës Hatixhe.¹²

Po të ishte qëllimi i martesave të tij lëshimi pas epshit apo plotësimi i dëshirave seksuale, ai do të martohej në moshën rinore e jo në pleqëri dhe, natyrisht, do të martohej me beqare dhe jo me gra të veja e të moshuara.

Transmetohet se kur i biri i Abdullahut, Xhabiri, shkoi tek Pejgamberi s.a.v.s., i qeshur në fytyrë, Pejgamberi s.a.v.s., i tha: “A u martove?” Tha: “Po”. I tha: “Beqare apo të vejë?” I tha: “Të vejë”. Atëherë Pejgamberi s.a.v.s. i tha: “Po të martoheshe me një beqare, do të luaje me të, e ajo do të luante me ty, do të qeshje me të, e ajo do të qeshje me ty”.

Pejgamberi s.a.v.s. me këtë rast i propozoi martesën me beqareshë, meqë ai e dinte mirë mënyrën e kënaqjes dhe rrugën e dëshirës dhe a është e logjikshme që dikush të martohet me gra të veja e ti lë beqareshat, të martohet në moshë të shtyer e ta lë moshën e re, nëse ka për qëllim kënaqjen e epshit?

Shtrohet pyetja: Pse Pejgamberi s.a.v.s. nuk u martua me shumë gra në moshën e re? Pse nuk u martua me beqare, por me gra të veja? Pa dyshim se ky qëndrim hedh poshtë çdo thashetheme dhe shpifje nga njerëz të cilët dëshirojnë t’ia njollosin Muhamedit s.a.v.s. autoritetin e tij të pastër.¹³

¹² Irfan Abazi, Taxhedin Bislimi, Faredin Ebibi, Jusuf Zimeri, “*E drejta Familjare në Islam*”, Shkup 1996, fq. 157.

¹³ Muhamed Ali Sabuni, *Vep. e cit.*, fq. 10.

Kur mushrikët Kurejshë ia ofruan Muhamedit s.a.v.s. vajzën më të bukur vetëm e vetëm që ta braktiste misionin e tij Islam, ai iu përgjigj negativisht kësaj oferte. Kjo dëshmon se Pejgamberi s.a.v.s. nuk ishte i dhënë pas epsheve, siç e akuzojnë disa.¹⁴

Martesat e Muhamedit s.a.v.s. nuk bëheshin për shkak të epshit apo dëshirës, por për qëllime fisnike. Këtë do ta pranonin edhe armiqtë e Islamit, sikur ta ndrydhnin fanatizmin dhe xhelozinë që kanë brenda në shpirt dhe të gjyonin me arsye.

Abdullah Nasih Ulvan, kur flet për “Martesat e Muhamedit s.a.v.s. me më shumë se një grua, cek disa nga arsyet dhe rrethanat që e shtynë Muhamedin s.a.v.s. të martohej me më shumë se një grua. Disa nga këto arsye janë: 1. Përhapja e edukimit, 2. Arritja e përkrahjes së Islamit, 3. Perfeksioni i legjislacionit, 4. Solidariteti shoqërorë, 5. Forcimi i lidhjeve shoqërore, 6. Forcimi i një shembulli përfekt për muslimanët.¹⁵

Dijetarët Islam, duke analizuar thellë këtë çështje kaq të ndjeshme, na bëjnë me dije se urtësitë dhe motivet e martesave të Muhamedit s.a.v.s. bëheshin kryesisht për katër arsye:

- 1. Urtësia e martesës për motive të dijës.*
- 2. Urtësia e martesës për motive ligjsjellëse (ligjvënës).*

¹⁴ *E drejta Familjare në Islam*, fq. 156-157.

¹⁵ *Edukata Islame*, nr. 78, fq. 55.

3. *Urtësia e martesës për motive politike.*

4. *Urtësia e martesës për motive shoqërore.*

URTËSIA E MARTESËS PËR MOTIVE TË DIJES.

Duke u martuar me shumë gra, Muhamedi s.a.v.s., kishte për qëllim kualifikimin e një grupi të grave të cilat do tua mësonin grave të tjera rregullat themelore të shariatit. Gratë përbënin gjysmën e shoqërisë, dhe kjo ishte e rëndësishme. Ajo që ishte bërë obligim për burrat, ishte bërë obligim edhe për gratë. Shumë prej tyre kishin turp ta pyesnin Muhamedin s.a.v.s., për disa nga rregullat islame, sidomos për çështjet që i përkisnin natyrës së tyre.

Transmetohet nga Ajshja r.a. se një grua e Ensarëve e kishte pyetur Pejgamberin s.a.v.s., se si duhej t'i pastronte të përmuajshmet (menstruacionet). Pejgamberi s.a.v.s., i tha: *“Merre një copë pambuk të parfymosur dhe pastrobu me të”*. Ajo i tha: *“Si të pastrohem me të, O i dërguar i Zotit”*. I tha: *“Pastrobu me të”*. Ajo përsëri e pyeti: *“Si të pastrohem me të, O i dërguar i Zotit”*. Ai i tha asaj: *“Subhanallah pastrobu me të”*. Ajshja thotë: *“Ja morra asaj pambukun prej dore dhe i thashë: “Vendose në këtë vend dhe ki vëmendjen ndaj njollave të gjakut”, dhe ia shpjegova asaj vendin se ku duhej ta vendoste atë. Me siguri se Pejgamberi s.a.v.s. kishte turp të shprehej haptazi, por, meqë kishte edhe gra të cilave u vinte turp të shpreheshin lirshëm, atëherë Pejgamberi s.a.v.s. u*

kërkonte atyre më shumë sqarime lidhur me atë që u interesonte.¹⁶

Transmetohet nga Buhariu dhe Muslimi se njëherë kishte shkuar Ummi Sulejme, gruaja e Ebu Talhas, te Pejgamberi s.a.v.s. dhe i kishte thënë: *“O i dërguari i Zotit, Allahu xh.sh. nuk turpërohet nga e vërteta. A dubet të pastrohet gruaja nëse në ëndërr përjeton orgazëm?”* Pejgamberi tha: *“Po, nëse sheh lagështi”*. Ummi Selemeja tha: *“Janë çmendur gratë. A thua edhe gruaja përjetuaka orgazëm në ëndërr?”* Pejgamberi s.a.v.s iu përgjigj: *“Posi, me çka do t’i përngjajë fëmija asaj?”*.

Pejgamberi s.a.v.s., kishte për qëllim t’i tregonte se foshnja krijohet nga sperma e burrit dhe vezoreja e gruas, prandaj i përngjan nënës.¹⁷

Përgjigjet për këto pyetje komplekse dhe të ndjeshme, morën përsipër gratë e tij të pastra. Andaj edhe Ajshja r.a. tha: *“Allahu i mëshiroftë gratë e Ensarëve, ngaqë nuk turpërohen të pasurohen me dituri fetare”*.

Shumë gra shkonin natën tek Ajshja r.a. për ta pyetur për gjëra që kishin të bënin me menstruacionin, lehoninë, pastërtinë etj.

Pejgamberi s.a.v.s., u martua me shumë gra me qëllim që t’i mësonte dhe edukonte për Islamin dhe dispozitat e tij; t’i mësonte dhe edukonte Beduinët dhe qytetarët e tij, qofshin të

¹⁶ Muhamed Ali Sabuni, fq. 13, shih edhe tek Edukata Islame, nr. 78, fq. 55 dhe Muhamed Rashid Rida, *“Të drejtat e gruas në Islam”*, Tiranë 2006, fq. 68-69.

¹⁷ Muhamed Ali Sabuni, fq. 13-14.

rinj apo të moshuar. Në këtë mënyrë gratë e Pejgamberit s.a.v.s. u bënë mësueset dhe udhëzueset më të dobishme të fesë Islame pas vdekjes së tij. Ato, në mënyrën më të mirë, përhapën Islamit tek bota femërore. Ky edhe ishte qëllimi i tij. Që ato t'ua transmetonin njerëzve gjërat më specifike të jetës shtëpiake të Pejgamberit s.a.v.s., nga fakti se në jetën e Pejgamberit s.a.v.s. nuk kishte gjëra të fshehura për njerëzit. Nuk ka njeri në histori të cilit i është treguar i gjithë jetëshkrimi pa iu pas fshehur diç nga jetëshkrimi i tij, me përjashtim të Pejgamberit s.a.v.s.. Pejgamberi s.a.v.s. ka thënë: “*Tregoni, transmetoni nga unë...*”, në shenjë arsimimi të ummetit dhe udhëzimi të tij.¹⁸

URTËSIA E MARTESËS PËR MOTIVE LIGJSJELLËSE (LIGJVËNËS)

Urtësia apo qëllimi i dytë ishte martesë për motive ligjvënëse, që është pjesë e qëllimeve të martesës së Pejgamberit s.a.v.s., me shumë gra. Ky qëllim erdhi për largimin e disa traditave paraislame dhe të papëlqyera si p.sh.: çështja e bijësimit të cilët arabët e aplikonin para ardhjes së Islamit. Një veprim i tillë kishte marrë formën e zakonit fetarë që trashëgohej brez pas brezi. E merrte ndokush një fëmijë që nuk ishte nga loza e tij dhe e konsideronte si të ishte fëmija i tij. E konsideronte djalë të vet, sikur djalin nga gjaku në çdo

¹⁸ Dr. Jusuf Kardavi, “*Fetva Bashkohore II*”, Prishtinë 2002, fq. 198.

pikëpamje në trashigimi, kurorëzim, martesë, në martesë të ndaluara miqësisht, e shumë zakone të tjera që ishin bërë zakon fetar në xhahilijet, para islamit.

Kur ndokush e bijesonte fëmijën e tjetrit i thoshte: *“Ti je biri im, të trashëgoj dhe të më trashëgoj”*.

Vetë Allahu me madhërinë e Tij e kishte frymëzuar Muhamedin s.a.v.s., para se të bëhej Pejgamber dhe t’i zbriste shpallja, që të birësonte një djalë që e zotëronte Hatixheja r.a., dhe ajo ia dhuroi. Pejgamberi s.a.v.s., e donte shumë atë. Veprimi i Muhamedit s.a.v.s., duhej bërë që të pasohej nga një veprim i mëvonshëm, nga i cili do të merrnin shembull të tjerët, për të shfuqizuar sistemin e birësimit.¹⁹

Me ardhjen e Islamit e ndaloj këtë gjë që ishte në kundërshtim me natyrën njerëzore dhe nuk i la njerëzit të hutuar në errësirën e injorancës. Pejgamberi s.a.v.s., para shpalljes e bijësoi Zejd ibën Harithin, ashtu siç vepronin arabët. Kështu pra, Muhamedi s.a.v.s., e bijësoi Zejd ibën Harithin dhe njerëzit filluan ta thirrnin *“Zejd ibën Muhamed”* (Zejdi i biri i Muhamedit).

Transmetojnë Buhariu dhe Muslimi se Abdullah bin Omeri kishte thënë: *“Me të vërtet Zejdin, të birin e Harithit, nuk e thirrnin ndryshe veçse Zejd ibën Muhamed (Zejdi i biri i Muhamedit) derisa nuk zbriti ajeti Kur’anorë: **“Ju thirrni ata sipas etërve të***

¹⁹ Muhamed Rashid Rida, *Veç. e cit.*, fq. 75.

tyre. Kjo është më e drejtë te Allahu". Atëher Muhamedi s.a.v.s. i tha: "Ti je Zejdi, i biri i Harithit".²⁰

Pejgamberi s.a.v.s. e martojë Zejdin me të bijën e Xhahsh-ul Esedijes. Urtësia e Allahut xh.sh. ishte që Zejdi ta shkurojë Zejneben dhe urdhëroi Muhamedin s.a.v.s., që ta martojë atë, për ta asgjësuar çështjen e bijësimit, t'i vendosë bazat e shëndosha të Islamit dhe të çrrënjosë xhahilijetin.

Pejgamberi s.a.v.s., frikësohej se hipokritët dhe të këqinjët do të flasin dhe do të thonë: "Muhamedi e martoi gruan e birit të vet", andaj edhe zvarriti, e mbajti të fshehtë një kohë, derisa erdhi urdhëri i Allahut xh.sh. në formë qortuese:

"...Në të vërtetë, ti po fsheh në vetvete atë që Allahu do ta nxjerrë në shesh²¹ dhe ti po u frikësohesh njerëzve, kur më e drejtë është t'i frikësohesh Allahut. E, pasi Zejdi bashkëjetoj me gruan e vet dhe u nda prej saj, Ne ta dhamë ty për bashkëshorte, në mënyrë që besimtarët të mos ngurrojnë, që të martohen me gratë e të birësuarve të tyre, pasi ata ta kenë plotësuar dëshirën e tyre dhe të jenë ndarë. Urdhri i Allahut do të përmbushet detyrimisht". (El-Abzab, 37.)²²

²⁰ Muhamed Ali Sabuni, *Vep. e cit.*, fq. 15-16.

²¹ D.m.th. urdhrin që mori nga Zoti për t'u martuar me gruan e Zejdit, pasi ky ta ndante atë, në mënyrë që myslimanët ta dinë se është e lejuar martesja me gruan e divorcuar të bijve të adoptuar.

²² Muhamed Ali Sabuni, *Vep. e cit.*, fq. 16, poashtu shih *Nektari i vulosur i xhennetit*, fq. 557-558.

Ashtu siç thoshte Aishja r.a., sikur t'i lejohej Pejgamberit s.a.v.s., të fshihte diçka nga Revelacioni (shpallja hyjnore), do të mbante të fshehur ajetet që urdhëronin martesën e tij me Zejneben. Këtë gjë Pejgamberi e kishte përjetuar shumë rënd.²³

Kështu, pra, mori fund birësimi dhe u flakën shumë nga zakonet e mëhershme ndër arabët.. Allahu xh.sh. e futi në mesin e muslimanëve këtë rregull të ri, kur tha:

“Muhamedi nuk është babai i askujt prej burrave tuaj²⁴, por është i Dërguari i Allahut dhe vula e pejgamberëve; Allahu është i Gjithë-dijshëm për çdo gjë”. (El Abzab, 40.)

Martesa e Pejgamberit s.a.v.s., me Zejneben u sherbeu si pretekst qëllimkëqinjve për të shpifur e trilluar për të gjëra nga më të këqijat. Ata akuzuan Muhamedin s.a.v.s., se kishte marrë për grua nusen e djalit të tij, që të kënaqte ephsin e vet, por kjo qëndron për faktin se Muhamedi s.a.v.s., e njihte Zejneben që nga vogjësia. Vetë Allahu xh.sh. e kishte urdhëruar Muhamedin s.a.v.s., të martohej me Zejneben.

Buhariu transmeton se Zejnebja r.a. shpeshherë krenohej para grave të tjera të Pejgamberit s.a.v.s. duke thënë: *“Juve ju martuan prindërit (familjet) tuaj, ndërsa mua më martoi Allahu xh.sh.”.*

²³ “Lëkundjet që solli shekulli”, fq. 58-59.

²⁴ Pejgamberi s.a.v.s., nuk ka lënë asnjë trashëgimtar mashkull.

Pra, siç shihet kjo martesë u bë për shkaqe legislative, ligjvënese dhe me urdhërin e të Urtit e të Gjithëdijsimit.

Allahu xh.sh. në Kur'anin famëlartë thotë:

“... E juve ju është dhënë vetëm pak dije”. (El-Isra: 85)

URTËSIA E MARTESËS PËR MOTIVE POLITIKE

Duke u martuar me shumë gra, Muhamedi s.a.v.s., kishte për qëllim t'i pajtonte dhe t'i bashkonte fiset rreth tij. Ai u martua me Xhujerijen, të bijën e Harithit, i cili ishte kryetar i fisit Beni Mustalak. Xhujerija bashkë me popullin e saj ishin zënë rob prej muslimanëve. Ajo i kërkoi Muhamedit s.a.v.s., lirimin e saj, duke i ofruar pasuri, por Pejgamberi i kërkoi asaj të martohej me të, ofertë të cilën ajo e pranoi.

Pas martesës së Muhamedit s.a.v.s., me Xhujerijen, muslimanët thanë: *“A miqtë e Resulullahut i kemi robëruar”?* - dhe i liruan të gjithë robërit. Kur panë pjesëtarët e fisit Beni Mustalak, se sa human ishte Muhamedi s.a.v.s., e pranuan Islamin dhe u bënë prej muslimanëve të mirë.

Martesa e Pejgamberit s.a.v.s., me Xhujerijen pati ndikim të madh në fisin Beni Mustalak. Rreth njëqind familje të këtij fisi e pranuan Islamin. E gjithë kjo ngjarje, e transmetuar nga Aishja r.a., është përshkruar në sahihun e Buhariut.²⁵

²⁵ Muhamed Ali Sabuni, fq. 20, shih edhe tek Edukata Islame, nr. 78, fq. 56-57.

Muhamedi s.a.v.s., gjithashtu u martua edhe me Safijen, të bijën e Hujej bin Ahtabit. Ajo që zënë rob pas vrasjes së burrit të saj në luftën e Hajberit. Duke qenë se ajo ishte e bija e parisë së fisit Beni Kurejdha, e dërguan te Muhamedi s.a.v.s., Muhamedi s.a.v.s., ia ofroi dy zgjidhje:

1. Ta lirojë dhe ta martojë atë për vetë; ose
2. Ta lirojë dhe të kthehet te familja.

Ajo u martua me Muhamedin s.a.v.s., Kjo martesë ndikoi që Islamin ta pranojnë edhe shumë njerëz të fisit të saj.

Edhe një martesë tjetër Muhamedi s.a.v.s., e bëri për qëllime politike. Ai u martua me Habiben (Remle bint Ebu Sufjan). Në atë kohë Ebu Sufjani ishte bartësi i flamurit të shirkut dhe armiku më i përbetuar i Muhamedit s.a.v.s.. Vajza e tij e pranoi Islamin qysh në Meke. Më vonë, ajo bashkë me burrin e saj bëri hixhret në Abisini për ta ruajtur fenë e vet. Atje asaj i vdiq burri dhe mbeti e vetme, pa shoqërues dhe ndihmës. Kur mori vesh Pejgamberi s.a.v.s., për këtë, i kërkoi mbretit të Abisinisë, Nexhashiut, që t'ia jepte për grua Umi Habiben. Kur Nexhashiu e njoftoi atë për këtë, ajo u gëzua, sepse, po të kthehej te familja e vet, ata do ta detyronin ta braktiste islamin e të kthehej në kufër, ose do ta dënonin rreptë. Për të Pejgamberi s.a.v.s., dha 400 dinarë sadakë (mehër) duke ia bashkangjitur edhe disa dhurata tjera. Kur u khye ajo në Medinë, u martua me Pejgamberin s.a.v.s.

Kur i shkoi lajmi Ebu Sufjanit ati sikur i pëlqeu një gjë e tillë dhe tha: *“S’është punë të mashtrohet ky djalë”*. Bile ai u krenua

me Pejgamberin s.a.v.s., dhe nuk e mohoi një gjë të tillë derisa Allahu xh.sh. e udhëzoi në islam.

Martesa e Muhamedit s.a.v.s., me të bijën e Ebu Sufjanit, i cili ishte armiku më i përbetuar i tij, ndikoi shumë në përmirësimin e marrëdhënieve ndërmjet këtyre dy fiseve, aq shumë të armiqësuar deri atëherë. Braktisja e shtëpisë dhe martesa e saj me Muhamedin s.a.v.s., për hir të fesë Islame ishte një nga veprimet e saj shumë të vlerësuara.²⁶

URTËSIA E MARTESËS PËR MOTIVE SHOQËRORE

Duke u martuar me të bijën e Ebu Bekrit r.a. dhe me të bijën e Omerit r.a., Pejgamberi s.a.v.s., pati për qëllim të forconte lidhjet e tij shoqërore me miqtë e tij më të mirë. Po për këto qëllime ai u martua edhe me disa nga vajzat e fisit Kurejsh. Në këtë mënyrë Muhamedi s.a.v.s., arriti t'i bashkonte njërezit rreth Islamit.

Ebu Bekri r.a., një nga miqtë më të mirë të Muhamedit s.a.v.s. i pari e përqafoi islamin dhe me shpirt, trup e pasuri luftoi për ngritjen e fesë Islame dhe mbrojtjen e Pejgamberit s.a.v.s.

Tirmidhiu transmeton se si Muhamedi s.a.v.s., duke folur për vlerën njerëzore të Ebu Bekrit kishte thënë: *“Kushdo që*

²⁶ Po aty, fq. 22-23.

ndihmon, atë ndihmë do t'ia kompenzojë Allahu xh.sh. ditën e Kijametit". Asnjë pasuri nuk më ka sjellë dobi, sa ndihma e Ebu Bekrit. Nuk ka njeri të cilit ia kam paraqitur Islamit e të mos këtë pasur dyshime, përveq Ebu Bekrit, i cili, pa u hamendur fare, e pranoi atë. Po ta kishte marrë si të dashur ndokënd, do ta merrja Ebu Bekritin. Dijeni se ky shok juaji është i dashuri i Zotit".²⁷

Martesa e Muhamedit s.a.v.s. me Ajshen r.a. qe nderi më i madhë që ai i bëri mikut të tij të ngusht, Ebu Bekrit r.a.

Po ashtu Pejgamberi s.a.v.s., e nderoi edhe Omerin r.a., duke u martuar me të bijën e tij, Hafsen. Kjo martesë qe një qetësim shpirtëror për Omerin r.a. Omeri ishte hero i Islamit, nëpërmjet të cilit Allahu forcoi dhe ngriti lart flamurin Islam.

Gjithashtu Pejgamberi s.a.v.s., i martoi të bijat e veta me Uthmanin r.a. dhe Aliun r.a., duke i nderuar në këtë mënyrë dy nga miqtë e tij të ngushtë.

Këta janë katër shokët më të ngushtë të Pejgamberit s.a.v.s., që ndikuan shumë në përhapjen e fesë Islame. Sa urtësi e mirë dhe qëllim fisnik.²⁸

²⁷ Po aty, fq. 18.

²⁸ Po aty, fq. 19.

FALSIFIKIMET E VITEVE TË MOSHËS SË PEJGAMBERIT S.A.V.S.

Hatixhe bint Huvejlid ishte gruaja e parë e Muhamedit s.a.v.s., me të cilën u martua para se të shpallej Pejgamber. Kur u martua Muhamedi s.a.v.s., ishte 25 vjeç, kurse Hatixheja r.a. 40 vjeç. Ajo që e para që inicoi marrëveshjen e martesës, ndërsa Pejgamberi s.a.v.s. e pranoi propozimin e martesës.²⁹

Hatixhja kishte qenë e martuar dy herë, para se të martohej me Pejgamberin s.a.v.s. Herën e parë me Ebu Hale ibën Zeraren, e herën tjetër me Atik ibën Aidhin.³⁰

Muhamedi s.a.v.s., kishte 25 vjet martesë me gruan e tij të parë Hatixhen, e jo 5 vjet siç shkruan në librin “Muhamedi - A është profet?”, të autorit Josef Smith. Citoj: “*Muhamedi kishte 5 vjetë martesë me gruan e tij të parë Hatixhen*”.³¹

Në këtë libër po ashtu do të gjeni shumë shpifje të tjera rreth Muhamedit s.a.v.s., dhe grave të tij. Hatixhja me Pejgamberin jetoi 25 vjet, 15 para shpalljes dhe 10 pas saj. Pejgamberi s.a.v.s., nuk u martua me ndonjë grua tjetër derisa e kishte Hatixhen r.a.

²⁹ Hamude Abdulati, “*Islami në Fokus*”, fq. 339, dhe *Nektari i vulosur i xhennetit*, fq. 68.

³⁰ Muhamed Ali Sabuni, fq. 25, dhe shih *Nektari i vulosur i Xhennetit*.

³¹ Joseph Smith, “*Muhamedi - A është Profet?*”, fq. 65.

Kur Pejgamberi s.a.v.s., u martua me Zejneb bint Huzejme, ajo i kishte kaluar të gjashtëdhjetat. Nuk jetoi me Muhamedin s.a.v.s., më tepër se dy vjet.³²

Në periudhën e poligamisë martesat me shumë gra bëheshin edhe për faktin se ato kishin humbur burrat e tyre dhe kishin nevojë për përkujdesje.

Muhamedi s.a.v.s., u martua me Ummi Seleme Hind el Mahzumije, sepse burri i saj ra shehid në luftën e Uhudit dhe ajo kishte mbetur me katër jetima, pa kujdestar dhe pa mbrojtës. Pejgamberi s.a.v.s., nuk gjeti rrugëdalje tjetër për të dhe fëmijët e saj, pos të martohej me të. Kur Pejgamberi s.a.v.s., kërkoi të fejohej me të, ajo pak u shqetësua dhe i tha: *“Unë jam shumë e moshuar, jamë nënë e katër jetimave dhe jam shumë xhelozë”*. Pejgamberi s.a.v.s., iu përgjigj: *“Sa u përket jetimave, m’i lër mua dhe lus Allahun xh.sh. që ta largojë nga zemra jote xhelozinë”*, dhe fare nuk i përmendi vjetët. Pas pëlqimit të saj, Pejgamberi s.a.v.s., u martua me të dhe mori nën përkujdesjen e tij fëmijët e saj, ua hapi zemrën e tij të madhe dhe u tregua edhe më i mëshirshëm ndaj tyre nga ç’ishte treguar babai i tyre i vërtetë.³³

A thua ka vend për të thënë diçka shpifësit? A mund të ketë këtu vend epshi dhe dëshira? Apo mos vallë edhe këtu nuk gjejnë bujarinë, butësinë, krenarinë, mëshirën, vlerën dhe

³² Muhamed Ali Sabuni, fq. 31.

³³ Po aty, fq. 35.

bamirësinë e Pejgamberit të madh të njerëzimit i cili erdhi si mëshirë për botët³⁴.

A ISHTE MUHAMEDI “PEDOFIL” ?

Muhamedin s.a.v.s., e akuzuan për pedofili kur u martua me Ajshen, derisa ajo ishte e re .

Pikë së pari traditat që thonë se Muhamedi e martoi Ajshen kur ajo ishte në moshën nëntë vjeçare nuk janë traditat e vetme në historinë e hadithit apo narracioneve. Tradita të tjera lënë të kuptojnë se kjo martesë ndodhi kur Ajshja r.a. i kishte 14, 17, 18 apo më shumë vite. Sido që të jetë, nga cilido këndvështrim i burimeve që të shikohet nuk ka asnjë bazë të vetme që Muhamedi s.a.v.s., të akuzohet për diçka.

Kur i bëjnë akuzat e sipërpërmendura gjithmonë i shmangen transmetimeve të tjera sipas të cilave martesja e Muhamedit s.a.v.s. me Ajshen r.a. u bë në moshë shumë më të shtyrë se mosha 9 vjeçare për Ajshen.

Nëse marrim mendimin tjetër të studiuesve të historisë dhe ju referohemi analizave, fakteve historike, dhe përllogaritje të ndryshme si dhe duke i shikuar me sy kritik hadithet që flasin për këtë temë, pohojnë se mosha reale e

³⁴ *“Dhe Ne nuk të kemi dërguar ty (o Muhamed), veçse si mëshirë për botët”.*
(Kuran: Enbija, 107.)

Ajshes r.a. kur u martua ishte 14, 17,18 apo më shumë vite. Si p.sh.:

- a) Sipas traditës Ajshja r.a. kishte lindur tetë vite para Hixhretit, mirëpo Buhariu në një vend raporton për Ajshen r.a. të ketë thënë se ajo ishte një çupë e vogël kur u shpall surja 54 e Kur'anit, ndërsa dihet se kjo sure u shpall nëntë vite para Hixhretit. Pra sipas këtij transmetimi Ajshja jo vetëm që kishte lindur para shpalljes së sures por kur kjo kaptinë u shpall ajo ishte vajzë e re (jariah) e jo fëmijë (sibyah).
- b) Sipas gati të gjitha transmetimeve dhe historianëve Esmat motra e Ajshes ishte dhjetë vite më e vjetër se Ajshja. Është raportuar³⁵ se Esmat vdiq në vitin 73 të hixhrit në moshën 100 vjeçare. Tash është e qartë se nëse Esmat në vitin 73 të hixhrit i kishte 100 vjetë, ajo do të ketë pasur 27 apo 28 vite në kohën e hixhrit (rreth së cilës datë sillet martesat e Muhamedit me Ajshen). E nëse Esmat ishte atëbotë 27 apo 28 vjetë e vjetër, Ajshja e cila i kishte 10 vite më pak duhej të ishte 17 apo 18 vjeçare. Kështu që nëse Ajshja u martua me Muhamedin në vitin 1 ose 2 pas hixhrit siç thonë të gjitha traditat ajo do të ketë qenë të paktën 18 –19 vjeçare në atë kohë.
- c) Tabariu në trajtimin e tij të historisë Islame përmendë se Ebu Bekri r.a. i ati i Ajshes r.a. i kishte katër fëmijë

³⁵ në *Taqri'bu'l-tehzi'b* sikur edhe në *Al-bidayah wa'l-nihayah*.

dhe që të gjithë i kishin lindur në kohën e Xhahilijetit (para shpalljes së Muhamedit për pejgamber) dhe nëse Ajshja kishte lindur në periudhën e Xhahilijetit-Injorancës ajo kurrsesi nuk mund të ketë pasur më pak se 14 vite në vitin 1 të hixhrit kur sipas të gjitha gjasave ajo u martua me Pejgamberin s.a.v.s.

- d) Sipas ibn Hishamit Ajshja e pranoi islamin shumë kohë para se këtë ta bënte Omer ibn Hatabi r.a.. Duke pasur parasysh kohën kur ai e pranoi Islamit del se Ajsha r.a. e kishte bërë pranimin në vitin e parë të Islamit. Kështu që nëse transmetimet për martesën e Ajshes në moshën shtatë apo nëntë vjeqare janë të sakta Ajshja në vitin e parë të Islamit as që ishte e lindur.
- e) Sipas Ibn Haxharit Fatimeja ishte pesë vite më e vjetër se Ajshja. Dihet se Fatimeja r.a. lindi në vitin e 35 të jetës së Pejgamberit s.a.v.s. Dhe tash kur i bëjmë llogaritjet e thjeshta del sërish se Ajshja në asnjë mënyrë nuk ka mundur të ketë më pak se 14 vite në kohën e hixhretit dhe më pak se 15 a 16 në kohën e Martesës së saj.³⁶
- f) Kur Pejgamberi Muhammed s.a.v.s. e fejoj Ajshen r.a., ajo ishte në moshën e martesës. Këtë e dëshmon fakti se ai nuk ishte i pari që kishte kërkuar dorën e saj. Para

³⁶ Për më shumë të dhëna referoju artikullit: *“Martesa e hershme e Muhamedit me Ajshen - sqarim i akuzave”*, Përgatitur nga: Halil Ibrahim, postuar në: <http://www.islamidhekrishterimi/ajshe.htm>

tij, dorën e Ajshes e kishte kërkuar edhe Xhubejr b. Mut'im b. Adij. Ky fakt tregon se Ajsheja r.a edhe para se te fejohej me Muhamedin s.a.v.s ishte e rritur dhe kishte arritur moshën e pjekurisë respektivisht moshën e fejesës/martesës.³⁷

- g) Traditë e këtyre martesave kanë qenë të njohura ndër arabë³⁸. Nëse lexojmë historinë, themi se Ajsheja nuk

³⁷ Mos të harrojmë se, martesë me Ajshen r.a. që bëre me propozimin e Haule bint Hakim, në mënyrë që Pejgamberi të përforconte lidhjet me njeriun më të dashur për të, Ebu Bekrin. Andaj kjo paraqet dëshmi shtesë se zonja Ajshe ka qenë në moshën e martesës.

³⁸ Madje, kjo ishte e pranueshme jo vetëm tek arabët, por edhe tek hebrenjtë. Lideri i hebrenjve, Hujej ibnul Ahtab, kur martoi vajzën e tij, Safijen, me një hebre tjetër, ajo ishte vetëm njëmbëdhjetë vjeçe. Pra, martesë të këtij lloji, ishin të lidhura ngushtë me vendin, traditat dhe zakonet.

Kulturat fetare e lejojnë martesën nëse personat kanë arritur pjekurinë seksuale. Në vendet e ndryshme të botës është e rregulluar me ligj koha kur të rinjve u lejohej të kenë lidhje seksuale. Edhe këtu ka dallime të shumta. Në Japoni, p.sh., janë të lejuara marrëdhëniet seksuale nga mosha 13 vjeçare, kurse në Spanjë nga mosha 12 vjeçare. Kjo gjithmonë varet nga pjekuria seksuale dhe relacioni i dyanshëm.

Femrat e arrijnë pubertetin në moshë të ndryshme, prej 8 deri 12 vjeç, varësisht nga aspektet gjenetike, raca dhe mjedisi. Femrat në mjedise më të nxehta e arrijnë pubertetin në moshë shumë më të re se ato në mjedise të ftohta. Këto fakte janë të njohura mirë në shkencë. Martesë në vitet e hershme të pubertetit ishte e pranueshme në Arabinë e shekullit VII siç ishte normë në shoqëritë

ka qenë vajza e parë që është martuar me dikë në moshë të babait të saj. P.sh. ditën kur u martua gjyshi i Pejgamberit s.a.v.s., Abdul Muttalibi, me Haleh-n, kushërirën e Aminës, nënës së Pejgamberit, po atë ditë që martua edhe i ati i Pejgamberit a.s., Abdullahu, me Eminën, e cila ishte në moshën e Haleh-s. Pastaj, Omeri që martuar me vajzën e Aliut, edhe pse diferenca në moshë ndërmjet tyre ishte si diferenca ndërmjet Pejgamberit dhe Aishes. Kështu veproi edhe Talha bin Ubejdullah me Ummu Kulthumin, vajzën e Ebu Bekrit. Në fakt, shembuj të kësaj natyre janë shumë.^{39 40}

dhe kulturat semitike, duke filluar nga Izraelitët, Arabët dhe të të gjitha kombet tjera midis tyre.

Talmudi, i cili nga Hebrenjtë konsiderohet si ‘Tora gojore’, Sanhedrin 76 b, thotë: *“Është e preferueshme për femrat që të martohen kur të kenë menstruacionet e para”*. (Shih tek:

<http://www.islamidhekrishterimi.com/ajshe.htm>, tema: “Martesa e hershme e Muhamedit me Aishen- sqarim i akuzave” nga Halil

Ibrahimi, poashtu shih sajtet në gjuhën angleze më gjërësisht tek:

<http://www.bismikaallahuma.org/> (“The Young Marriage of `Aishah”

nga Mohd E. N. Juferi) dhe <http://www.understanding-islam.org/related/text.asp?type=question&qid=375&sscatid=362>

(What was *Aysha's* (ra) Age at the Time of Her Marriage to the Prophet (pbuh)?, bazuar në “Tehqiq e umar e Siddiqah e Ka’inat” nga Habib ur Rahman Kandhalvi, Anjuman Uswa e hasanah, Karachi, Pakistan.)

³⁹ Para se të gjykojmë për këtë rast, duhet të kemi parasysh se koncepti për fëmijërinë atëbotë ndryshon rrënjësisht nga koncepti

- h) Sipas Imam Nedevijut në “Biografia e Aishes” fq.111 ai thotë: “Hazreti Ajsha ishte vejushë dhe ashtu qëndroi për 40 vjet”. Në fq.153 ai thotë: “Ditët e fundit të Kalifatit të Amir Muavijes ishin edhe ditët e fundit të jetës së hazreti Ajshes r.a. dhe mosha e saj në atë kohë ishte 67 vjeçare”. Nëse ne bëjme një përlllogaritje duke hequr nga 67 atë 40 vjet të perudhës së vejushës dalim në përfundimin se hazreti Aishe i ka patur 27 vjet kur Pejgamberi Muhamed ndërroi jetë në vitin 11 të hixhretit (emigrimit). Keshtu, duke ditur periudhën e shpalljes prej 23 vitesh dalim në përfundimin se hazreti Ajshë ka lindur 4 vjet para shpalljes së Kuranit. Rrjedhimisht, mosha e hazreti Ajshes r.a. kur ka bërë Nikahun (martesën) në vitin e 10-të të revelatës duhet të ketë qenë 14-15 vjeçare. Sipas kësaj përlllogaritjeje, konsumimi i

ynë, tani. Në kohët e mëhershme fëmijëve iu ngarkoheshin detyra me përgjegjësi. P.sh. Usame b. Zejdi, edhe pse ishte 17 vjeçar, qe emëruar komandant i një ushtrie të madhe, ushtarë të së cilës ishin edhe emra të mëdhenj sahabesh. Zejd b. Thabiti, edhe pse 13 vjeçar, ishte prej atyre që qenë angazhuar për ta shkruar Kur’anin. Kështu ka vazhduar edhe në kohët në vijim, si p.sh. me Muhammed b. Kasimin, Muhammed çliruesin (Sulltan Mehmet Fatihun), etj, gjëra këto që na ftojnë të rishikojmë botëkuptimin për fëmijërinë në të kaluarën.

⁴⁰ Për më shumë të dhëna referoju artikullit: *“Dëshira e tepruar sensuale e Profetit Muhammed dhe ushtrimi i poligamisë nga ana e tij”*, Adil Shiddi dhe Ahmed bin Uthman Mezjed, postuar në: <http://sedatislami.com/?faqja=artikulli&id=1084>

Nikahut të hazreti Ajshes r.a. në vitin e 2-të të Hixhretit (emigrimit) duhet të ketë qenë kur ajo i ka patur 19-20 vjet.

- i) Autori i koleksionit të haditheve të titulluara “Mishkat El-Mesabijh”, Shk. Uahidudin, në librin e tij të famshëm “Ahmal fi Esmâi Er-Rixhal” thotë: “Në kohën e konsumimit të martesës, hazreti Ajsha, ka qenë jo më e vogël se 18-19 vjeç”.⁴¹
- j) Një ngjarje tjetër e cila vërteton se Ajsha r.a. ka qenë moshe e rritur dhe e pjekur kur është martuar me Muhamedin s.a.v.s., është fakti se vet ajo kishte marrë pjesë në luftën e Bedrit dhe në luftën e Uhudit, me lejen e Muhamedit s.a.v.s. si ndihmëse për ushtarët musliman të plagosur, ku (si mjeke që ishte) tua kuroj plaget. Pastaj dihet fare mirë se Muhamedi s.a.v.s. kurrë nuk i kishte lejuar femijët (të miturit) të marrin pjesë në luftëra, bile as si ndihmësa apo bartësa. *Transmeton Buhariu në koleksionin e tij, se kishte ardhur dy djelmosha që të kërkojnë nga Muhamedi s.a.v.s. leje që të shkojnë në luftë, e ai i kishte pyetur se sa vjeçarë ishin. Njëri tha 14, e tjetri tha se i kam 15 vjet. Muhamedi s.a.v.s. të parin nuk e lejoi, ndërsa e lejoi të dytin sepse kishte vërejtur tek ai sbejat e pjekurisë. Krejt kjo vërteton edhe një herë, se*

⁴¹ Për më shumë të dhëna referoju artikullit: “Mosha e Nënës së Besimtarëve, Aishes kur u martua me Profetin Muhamed s.a.v.s”, Alban Çuli, postuar në:

<http://www.zeriislam.com/artikulli.php?id=3128&h=aishes>

Ajshja në atë kohë ka qenë moshërritur, e jo fëmijë, duke ditur se lufta e Bedrit ka ndodhur në vitin e dytë të hixhretit, ndërsa Muhamedi a.s. u martua me Ajshen në vitin e parë të hixhretit.

- k) Një fakt tjetër që e tregon se martesë të tilla ishin normale në atë kohë, është se kur Haule bintu Hakim vajti dhe kërkoi dorën e Ajshes, as nëna e saj dhe as babai, Ebu Bekri, nuk shfaqën habi ose të shpreheshin se është e vogël. Vetë kurejshët dhe armiqtë e Pejgamberit s.a.v.s, nuk e akuzuan se është martuar me një fëmijë. Ata e akuzonin si të çmendur edhe pse nuk ishte i tillë, e akuzonin si magjistar, edhe pse e dinin se nuk ishte i tillë, e akuzonin si përçarës, edhe pse e dinin se nuk ishte i tillë, e akuzonin për fallxhor edhe pse e dinin se nuk ishte i tillë. Nëse martesë e Pejgamberit s.a.v.s me Ajshen r.a. do të ishte diçka e papranueshme për shoqërinë e asaj kohe, do e kishin akuzuar mekasit për këtë.
- l) Veç kësaj, vetë Ajsheja ndihej mirë me këtë martesë dhe kurrë nuk ka shfaqur shenja pakënaqësie.

Akuza të tillë për martesën e Pejgamberit s.a.v.s., me Ajshen r.a., janë dëgjuar vetëm para gjashtëdhjetë viteve.⁴²

⁴² Nëse akuza e tilla për pedofilizëm i atribuohet Muhamedit s.a.v.s., me Ajshen r.a., çka mund të themi për Marinë dhe Jozefin, lexo se çka thotë Enciklopedia Katolike, na thotë se Maria ishte përkatësisht 12-14 vjeçare dhe Jozefi kishte 90 vjeç kur ishin martuar së bashku. (Catholic Encyclopedia/J/ **St. Joseph**,

Vetëm në shekullin e njëzetë është folur mbi këtë martesë të Pejgamberit s.a.v.s. Asnjë nga librat e mëparshëm nuk e kanë kritikuar Pejgamberin s.a.v.s., për martesën me Ajshen e re.

Veç sa përmendëm, duhet të mos harrojmë se traditat dhe zakonet ndryshojnë. Para njëzet vitesh, vajzat në Egjypt martoheshin në moshën 18-20 vjeçare. Vetëm pas njëzet vitesh, moshën e martesës është rritur në 25-30. Nëse ky

http://www.newadvent.org/cathen/08504a.htm?fbclid=IwAR3FmWp9CDAPV_i8myzN8-1yRpfywFaXIAnncKZnzDBe1KY8CgZAd_wiIJ4

Të shikojmë se çka kanë bërë krishterët e më hershëm lidhur me këtë çështje:

1. Shën Augustin (354-439) i ka pasur 31 vjet kur u fejuar me një vajze 10 vjeçare.
2. Shën Agnesa i kanë ardhur shkues kur i ka pasur 12 vjet.
3. Shën Hedviga e ka martuar Henrin –I- në moshën 12 vjeçare.
4. Margareta-Maria e ka martuar Isakun II në moshën 9 vjeçare.
5. Mbreti Richard 31 vjeçar ka martuar Princeshën Isabella dhe ajo i ka pasur vetëm 7 vjet.
6. Mbreti Haakon VI ka martuar 10 vjeçaren Mbretëreshën Margareta.
7. Princi Eduard u martua me Princeshën Isabella dhe ajo në moshën 7 vjeçare.
8. Maria Stevart është martuar 6 vjet me Henrin VIII

(Këto janë vetëm disa shembuj të përmendur në artikullin e shkruajtur nga Prof. Linda Garland, profesoreshë në University of New England, sipas: “*Pedofilia në krishterizëm*”, Përktheu: Ajshe z.

Imeri, postuar në:

<http://www.radioislame.com/new/artikulli.php?id=4715>)

ndryshim është vetëm brenda njëzet vitesh, ç'mund të themi pas një mijë e katërqind vitesh?⁴³

Përfundimisht mund të themi se akuzat e bëra kundrejt Muhamedit dhe martesës së tij me Ajshen u mungojnë dëshmitë themelore. *Po të ishte martesë e tij me Ajshen diçka e pazakontë dhe e dyshimtë, do të kishte mospajtime si nga ithtarët e tij e aq më tepër nga kundërshtarët e tij.*

Po të ishte kjo martesë diçka e jashtëligjshme dhe abuzive siç duan ta paraqesin disa të krishterë, atëherë kundërshtarët e tij do ta përdornin këtë me gjithë qejf në luftën e tyre propaganduese kundër tij. Por diçka e tillë nuk është regjistruar asnjëherë.

SHKATHËTËSIA DHE ZGJUARSIA E AJSHES R.A.

Ajshja r.a. ishte më e reja prej grave fisnike të Pejgamberit s.a.v.s., dhe padyshim më e zgjuara prej tyre. Me zgjuarsinë dhe dijen e saj ajo ua kishte kaluar edhe shumë burrave. Shumë prej sahabëve të Pejgamberit s.a.v.s., shkonin dhe kërkonin prej Ajshes t'ua shpjegonte dispozitat fetare.

Urvete bin Zubejri thotë: *"Nuk kam parë grua më të dijshme nga lëmia e f'kehut, mjekësisë dhe poezisë se sa Ajshja r.a."* Kjo nuk

⁴³ Për më shumë të dhëna referoju artikullit: *"Aishe bintu Ebu Bekr"*, Amer Halid, postuar në:
<http://ardhmeriaonline.com/artikull/article/amer-halid/#.XmU-uahKiUk>

është aspak e çuditshme, ngase të gjitha koleksionet e Hadithit dëshmojnë për një gjë të tillë. Vetëm dy prej sahabëve kanë transmetuar hadithe më shumë se Ajshja r.a., Abdullah ibën Amri dhe Ebu Hurejra r.a..

Transmetuesit kanë përmendur që numri i haditheve të transmetuara nga gratë e Muhamedit s.a.v.s. është më shumë se dy mijë. Nga gratë e Muhamedit s.a.v.s., Ajshja r.a. është transmetuesja me numrin më të madh të hadithëve të Muhamedit s.a.v.s. Ajo transmetoi afërsisht 2210 hadithe. Pastaj Umu Seleme r.a., e cila transmetoi rreth 378 hadithe, ndërsa të tjerat transmetuan rreth 11 hadithe. Ky ndryshim në transmetimin e hadithëve ndodhi ose për shkak të vigjilencës, zgjatjes së jetës familjare apo gjatësisë së jetës pas vdekjes së Muhamedit s.a.v.s. Të gjitha këto arsye kanë qenë privilegje të Aishes r.a., pasi ajo ishte më e talentuara prej tyre. Për të përmbledhur, një prej arsyeve të poligamisë së Muhamedit s.a.v.s. mund të jetë bashkpunimi i vërtetë në transmetimin e hadithëve, pra pjesmarrja në ndërtimin dhe ruajtjen e sheriatit e sunetit.⁴⁴

Roli i Ajshes r.a. nuk kufizohej vetëm në transmetimin e hadithëve. Ajo u mor edhe me jurisprudencë. Dituria e saj për jurisprudencën ishte e tillë, saqë imam Zerkeshiu thotë: *”Çereku i rregullave juridike janë transmetuar nga Ajshja. Në të vërtetë, Ajsheja ishte një juriste e madhe. Ajo jepte mendimet e saj për çështjet fetare gjatë halifatit të Ebu Bekrit, Omerit dhe Othmanit r.a. Njerëzit e pyesnin për shumë gjëra derisa*

⁴⁴ Edukata Islame, nr. 78, fq. 61

vdiq, kurse gjykatësit shkonin të zgjidhnin disa nga problemet e tyre.⁴⁵

Pra, gratë me të cilat qe martuar Pejgamberi s.a.v.s., që të gjitha ishin vejusha ose të ndara nga burrat e tyre, me përjashtim të Ajshes. Asnjëra nga gratë e ndara dhe vejushat nuk ishte e njohur për bukurinë dhe sharmin e tyre. Disa nga këto gra ishin shumë të moshuara.⁴⁶

Ai u martua me një femër kopte nga Egjipti, me një hebreje të religjionit dhe të racës tjetër, me një vajzë zezake nga Abisinia. Ai nuk kënaqej vetëm kur i mësonte njerëzit për vëllazërin dhe barazinë, por atë që ua mësonte, edhe e mendonte, edhe e zbatonte në praktikë njëkohësisht.⁴⁷

POLIGAMIA NË BIBËL

Allahu xh.sh. në Kur'an thotë:

“Ne dërguam edhe para teje të dërguar dhe atyre u mundësuam të kenë gra dhe fëmijë”. (Err-Rrad, 38.)

⁴⁵ Po aty, fq. 71

⁴⁶ Hamude Abdulati, *Vep. e cit.*, fq. 341

⁴⁷ Po aty, fq. 345

Citati Kur'anor tregon qartazi se edhe Pejgamberët tjerë para Muhamedit s.a.v.s., kishin patur gra dhe fëmijë. Këtë e dëshmon edhe Bibla⁴⁸, e cila gjithashtu flet për poligaminë:

- a) *“Por Saraj, gruaja e Abramit, nuk i kishte dhënë asnjë fëmijë. Ajo kishte një shërbyese egjiptase, që quhej Agar. Kështu Saraj i tha Abramit: “Ja, Zoti më ka ndaluar të kem fëmijë; oh, futu te shërbyesja ime, ndoshta mund të kem fëmijë prej saj”. Dhe Abrami dëgjoi zërin e Sarajt... mori shërbyesën e saj Agarin, egjiptasën, dhe ia dha për grua burrit të saj Abramit. Dhe ai u fut tek Agari, që mbeti me barrë...”.* (Zanafilla 16:1-5)
- b) *“Dhe Jakobi hyri gjithashtu te Rakela dhe e dashuroi atë më tepër se Lean”.* (Zanafilla 29:30)
- c) *“Atëherë Jakobi u ngrit dhe i vuri bijtë e tij dhe gratë e tij mbi devetë”.* (Zanafilla 31:17)
- d) *“Por mbreti Salomon, veç bijës së Faraonit, dashuroi shumë gra të huaja, moabite, amonite, idumeje, sidonie dhe biteje.... Ai pati si bashkëshorte shtatëqind princesha dhe treqind konkubina”.* (1 Mbretërve 11:1,3)

⁴⁸ Librat e shenjtë të hebraizmit janë të përmbledhur bashkë me librat e shenjtë të krishterizmit dhe së bashku e përbëjnë një përmbledhje të quajtur Bibël. Ky emër vjen nga greqishtja “He biblos” (apo biblion) që do të thotë “Libri”, kurse në trajtën diminutive “ta biblia” (apo bibla) d.m.th. libërthat, përmbledhje të librave. (Shiko: *Bibla*, përktheu dhe shtjelloi Dom Simon Filipaj, Ferizaj, 1994, fq. 11; dhe Ekrem Murtezai, “*Fjalori i feve*”, fq. 62.) Përbëhet nga dy pjesë kryesore: Dhiata e Vjetër dhe Dhiata e Re. Dhiata e Vjetër, libri i shenjtë i hebrenjve dhe nga Dhiata e Re, libri i shenjtë i të krishterëve.

e) *“Ata që do të mbijetojnë pas tij do të varrosen nga vdekja dhe të vejat e tyre nuk do të qajnë”*. (Jobi 27:15)⁴⁹

Ligjet e mëparshme lejonin martesat me shumë gra. Ibrahim i a.s. u martua me Sarën e pastaj me Haxherën. Jakubi u martua me katër gra: Zelhën, Belhin, Rakelën dhe Lean, kurse Gedeoni, i biri i Joashit, u martua me shumë gra. Në librin “Gjykatësit” 8:30 thuhet: *“Ai kishte 70 meshkuj që kishin dalë prej kurrizit të tij, sepse ai kishte shumë gra”*.⁵⁰

Në Dhjatën e Vjetër thuhet se Davudi a.s. ishte martuar me shumë gra (shih: 2 Samuelit 12:8. Emrat e grave të Davudit a.s. përmenden në librin 2 Samueli 3:2-5).⁵¹ Gjithashtu, duke folur për rregullat e ndarjes së pasurisë së babait midis djemve, flitet për dy gra si diçka normale, pa pas turp (shih: Ligji i Përtërirë 21: 15-17). Për pasojë, tek feja çifute përfshihet martesa me shumë gra.⁵² Për më tepër shih citatat që flasin për Poligaminë tek: Zanafilla 4;19/ 25:6/ 26:34/; 1 Samuelit 1:1-2; 2 Samueli 12:7-8; 1 Kronikave 4:5; 2 Kronikave 11:21/ 13:21/ 24:3; Mateu 25:1, etj.

Gjatë kohës së shpalljeve biblike, poligamia u pranua nga pikëpamje religjioze, sociale dhe morale, pa kurrfarë vërejtje. Në atë kohë Poligamia ishte gjë e zakonshme. Ndoshta kjo

⁴⁹ Për më tepër rreth Poligamisë në Bibël, shih tek: Tahir Kukaj, *“Besueshmëria e citateve Kur’anore dhe atyre Biblike”*, Prishtinë 2005, fq. 147-150, dhe, Mohamed Ghonem, *“200+ ways the Quran corrects the Bible”*, Brooklyn NY, fq. 76-77.

⁵⁰ Rahmetullah El-Hindi, *“Triumfi i të vërtetës”*, fq. 154.

⁵¹ Po aty, fq. 154.

⁵² Dr. Beqir Topalliogllu, *“Gruaja në Islam”*, Stamboll 2000, fq. 102.

është edhe arsyeja pse vet Bibla nuk merret me këtë çështje. Bibla këtë as nuk e ndalon, as nuk e rregullon, e madje as nuk e kufizon.⁵³

Në besimin hebrej një njeri mund të kishte qindra gra. Teverati e lejon haptazi poligaminë. Deri kah gjysma e shekullit tetë dhe koha e Charlemagneit poligamia ishte fenomen i zakonshëm në Evropë dhe kisha këtë nuk e gjykonte.⁵⁴ Të gjithë profetët e përmendur në Teverat, pa përjashtim, patën shumë gra.

Mendimtari egjiptian, Abas Mahmud el-Akadi thotë: *“Nuk ka poligami të kufizuar në Teverat ose në Bibël; ajo është e lejuar dhe u atribuohet vetë profetëve, duke filluar nga profeti Ibrahim e deri tek lindja e Isait”*.⁵⁵

Sa i përket Krishterimit, nuk ka ndonjë tekst që në mënyrë të qartë e ndalon poligaminë. Ungjilli nuk sjell asnjë dispozitë lidhur me këtë çështje. Por, në disa nga Letrat e Palit, ka dëshmi që tregojnë se poligamia është e lejuar. Ai thotë: *“... është e obligueshme për peshkopin të ketë vetëm një grua”*.

Historia ka vërtetuar se disa të krishterë të hershëm janë martuar me më shumë se një grua dhe se në mesin e themeluesve të hershëm të kishës kishte prej atyre që kishin disa gra.⁵⁶

⁵³ Islami në Fokus, fq. 320.

⁵⁴ Sejjid Muxhteba Musavi Llari, *“Islami dhe civilizimi perëndimor”*, fq. 172.

⁵⁵ Edukata Islame, nr. 77, fq. 142.

⁵⁶ Po aty, fq. 142.

Askush nuk ka të drejtë të thotë se krishterizmi është ai që e detyron qytetarin e botës perëndimore të ketë vetëm një grua. Krishterizmi si religjion nuk e ka ndaluar haptas martesën me shumë gra. Këtë e kundërshtonin vetëm peshkopët dhe dhjakët. (shih: 1 Timoteut 3:2,12)... Asnjëri nga Koncilët e shekujve të parë të krishterimit nuk e kishte kundërshtuar martesën me shumë gra.

Në mjaft raste, vetë Luteri (themelues i Protestantizmit), flet për martesën me shumë gra: “kjo gjë (martesa me shumë gra) nuk është e ndaluar nga Zoti.. Pa dyshim, krahasuar me divorcin, martesa me shumë gra parapëlqehet më shumë. (Koestlin, Martin Luther, I, fq.347, dhe II, fq. 693)”⁵⁷

Pra, nëse qenka kështu, atëherë përse gojëkëqinjtë çojnë kaq pluhur për Muhamedin s.a.v.s., dhe për numrin e bashkëshorteve të tij dhe flasin fjalë të ndyta kundër tij?!

Allahu xh.sh. në suren El-Haxh, ajeti 46, i konsideron këta si njerëz që nuk shohin, edhe pse kanë sy, sepse zemrat e tyre janë të vdekura:

“Në të vërtetë, atyre nuk u janë verbuar sytë (në këto gjëra), por u janë verbuar zemrat e veta në kraharor”.

⁵⁷ Dr. Beqir Topalliogllu, “*Gruaja në Islam*”, fq. 107-108.

PËRFUNDIM

Nga sa u tha më lart, kuptojmë se Pejgamberi s.a.v.s., nuk u martua me shumë gra për shkak të epshit, kënaqësisë, ose për shkak të të mirave të kësaj bote, por filozofia e martesës së tij me to ishte bashkimi i njerëzve rreth fesë Islame.

Pra, duke u martuar me shumë gra, Pejgamberi s.a.v.s. kishte për qëllim bashkimin e njerëzve, nxitjen e tyre në Islam, si dhe zgjidhjen e problemeve të shumta shoqërore. Ai ishte shembull për muslimanët në të gjitha fushat e jetës.

Qoftë kur u martua me grua të re a të moshuar, arabe ose jo arabe, të bukur a të shëmtuar; qoftë kur u martua me të bijën e mikut a të armikut, Muhamedi s.a.v.s., mbetet shembulli më i mirë për çdo musliman.⁵⁸

Kushdo që dyshon në integritetin moral apo në delirësinë shpirtërore të Muhamedit s.a.v.s., duhet t'u gjëj përgjigje adekuate pyetjeve që vijojnë: Pse zgjodhi një grua që ishte dy herë vejuhë dhe pesëmbëdhjetë vjet më e moshuar se ai? Pse gjithmonë martohej me vejuha? Pse bëri një jetë të tillë, të vrazhdë dhe të rëndë, kur pati mundësi të jetonte një jetë të lehtë dhe të begatë? Pse e bëri shumicën e martesave në pesë vitet më të zëna të jetës së tij, kur misioni dhe kariera e tij ishin në rrezik? Po ta kishte kapluar jeta e kënaqësive dhe e epsheve, si ia arriti të ishte ai që ishte? Kjo çështje nuk është

⁵⁸ Dr. Jusuf Kardavi, *‘Fetva Bashkohore II’*, fq. 199.

aq e thjeshtë, sa të mund të interpretohet vetëm me anë të dashurisë mashkullore dhe dëshirës për gra. Kjo është një thirrje për mendim dhe për analizë më të thellë.⁵⁹

Të gjitha bashkëshortet e Pejgamberit s.a.v.s., ishin të veja, përveç Ajshes r.a. Po të mbizotëronte epshi në zemrën e tij, ai do të martohej me beqare në rini.

Urrejtja e thellë që i ka kapluar zemrat e kundërshtarëve të Muhamedit s.a.v.s., ua ka vërbuar sytë dhe nuk e shohin të vërtetën e ndritshme.

Po e përfundoj me fjalët e Allahut xh.sh., i cili thotë:

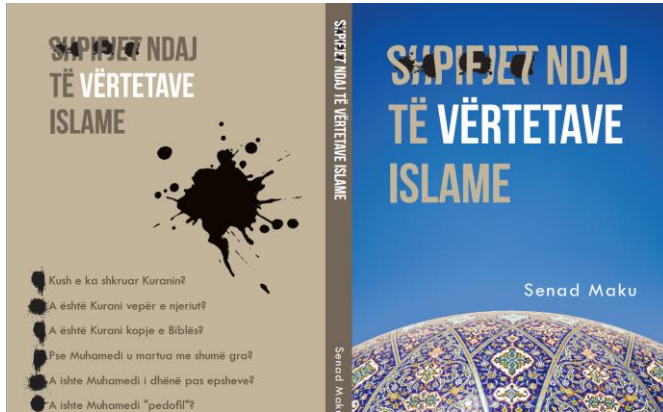
“Por Ne e godasim të pavërtetën, me të vërtetën, e cila e shkatërron atë dhe ajo zhduket”. (El Enbija, 18.)

“Ata dëshirojnë të fikin dritën e Allahut me gojën e tyre, por Allahu e përsos dritën e Vet, edhe nëse (këtë gjë) e urrejnë jobsimtarët. Allahu është Ai që e ka çuar të Dërguarin e Vet me udhërrëfimin dhe fenë e së Vërtetës, për ta ngritur atë më lart se të gjitha fetë, edhe nëse nuk e pëlqejnë idhujtarët”. (Es Saff, 8-9.)

Prandaj, lutja jonë e fundit është: *“Gjithë falënderimet dhe lavdërimet qofshin për Allahun, Zotin e botëve!”.*

⁵⁹ Islami në Fokus, fq. 341-342.

SHKËPUTUR NGA LIBRI:

FENOMENI I SHPIFJEVE NDAJ MUHAMEDIT S.A.V.S.

SHËNIME PËR AUTORIN:

Senad Maku, i lindur me 07 Prill 1982, në Ulqin, Mali i Zi. Shkollën fillore e përfundoj në vendlindje në Ulqin, ndërsa shkollën e mesme, në *Medresenë Alauddin* në Prishtinë.

Ndërsa studimet universitare i përfundoi në Prishtinë, në *Fakultetin e Studimeve Islame* dhe në *Fakultetin Juridik*.

Më pastaj vazhdoi studimet Postdiplomike Master, drejtimi *“Teologji Islame në kontekstin Evropian”*, në *Fakultetin Teologjik* në Prishtinë, si dhe studimet Postdiplomike Master, drejtimi *Civil, Fakulteti Juridik*, në Universitetin e Prishtinës *“Hasan Prishtina”*.

Ka një aktivitet të gjërë botues e shkencor në revista e gazeta, pjesmarrje aktive në konferenca, simpoziume dhe aktivitete të tjera fetare e shkencore, brenda dhe jashtë vendit.

Fusha e Specializimit:

1. Islamologji, Studime krahasimtare të feve, konkretisht, Islam – Krishterizëm (Studim i librave të shenjta)

2. Shkencave juridike – drejtësi, Studime krahasimtare mes drejtës së Sheriatit dhe drejtës Laike.

Veprat e tij të botuara:

1. *“Shpifjet ndaj të vërtetave Islame”*, botimi i parë, 2007, botimi i dytë, 2020. (në gj. shqipe)
2. *“TRINITETI – Misteri shekullor i krishterimit”*, botimi i parë, 2009, botimi i dytë, 2017. (në gj. shqipe)
3. *“Potvore o istinama islama” (Shpifjet ndaj të vërtetave Islame)*, botimi i parë, 2020. (në gj. boshnjake)
4. *“TROJSTVO – Vjekovna misterija brišćanstva” (TRINITETI – Misteri shekullor i krishterimit)*, botimi i parë, 2020. (në gj. boshnjake)

Veprat tjera ende të pabotuara:

1. *“Institucioni i martesës, nga këndvështrimi i drejtës Laike dhe i drejtës së Sheriatit”*.
2. *“Trashëgimia ligjore me vështrim krahasues në të drejtën Laike të vendeve të rajonit dhe të drejtën e Sheriatit”*.
3. *“Doktrina e kryqëzimit të Jezusit/Isaut nga këndvështrimi krishter dhe islam”*.

Webfaqja personale e autorit:

Studime krahasimtare e Librave të Shenjta.

www.bibladhekurani.com

LITERATURA E SHFRYTËZUAR

1. Kur'ani – Përkthim me komentim i H. Sherif Ahmetit.
2. Kurani i Madhërishëm – Kuptimet e tij në gjuhën shqipe, përktheu prof. Hasan I. Nahi, Tiranë, 2016.
3. Bibla – Diodati i Ri përkthim 1991-94.
4. Abdulati, Hamude, “*Islami në Fokus*”, Shkup 2000.
5. Bucaille, Dr. Maurice, “*Bibla, Kur’ani dhe Shkenca*”, Gjakovë (pa vit botimi).
6. Bislimi, Taxhedin, “*Hyrje në shkencën e Usuli Fikehut*”, Shkup 2003.
7. Cvitković, Dr. Ivan, “*Rječnik religijski pojmova*”, Sarajevo 2005.
8. Deedat, Ahmed, “*Kur’ani- Mrekullia e mrekullive*”, Podujevë (pa vit botimit).
9. El-Mubarekfuri, Saffijurrahman, “*Nektari i Vulosur i Xhennetit*”, Prishtinë 2001.
10. Esh-Sharavi, Muhamed Muteveli, “*Mrekullia e Kur’anit*”, Prishtinë 1996.
11. El-Hindi, Rahmetullah, “*Triumfi i të Vërtetës*”, Shkup 1998.

12. Ez-Zendani, Abdul Mexhid, “*Mrekullitë shkencore të Kur’anit*”, Prishtinë 2002.
13. *Fjalori i gjuhës shqipe*, Tiranë 1980.
14. Findley, Paul, “*Mjaft me beshtje*”, Shqipëri 2004
15. G. F., “*Nen bijen e Besimit-2*”, Tiranë 2004.
16. G. F., “*Lëkundjet që sollë shëkulli*”, Tiranë 1998.
17. Ghonem, Mohamed, “*200+ ways the Quran corrects the Bible*”, Brooklyn NY.
18. Ibrahim, Halil, “*Islami dhe Krishterimi*”, botim i parë 2004
19. Ibrahim, Nexhat, “*Leksikoni Islam*”, Shkup, 2012
20. Imam Neveviu, “*Rijadus-Salibin*”, Prishtinë 1997
21. Irfan Abazi, Taxhedin Beslimi, Faredin Ebibi, Jusuf Zimeri, “*E drejta familjare në Islam*”, Shkup 1996
22. Jahja, Harun, “*Mrekullitë e Kur’anit*”, Stamboll 2002
23. Jahja, Harun, “*Popujt e zhdukur*”, Stamboll 2002
24. Kukaj, Tahir, “*Besueshmëria e citateve Kur’anore dhe atyre Biblike*”, Prishtinë 2005.
25. Kardavi, Dr. Jusuf, “*Fetva Bashkohore II*”, Prishtinë 2002.
26. Lings, Martin, “*MUHAMMAD, his life based on the earliest sources*”, Australia 1983.
27. Musavi Llari, Sejfid Muxhteba, “*Islami dhe Civilizimi Perëndimorë*”, Gjilan 2004.
28. Murtezai, Ekrem, “*Fjalori i feve*”, Prishtinë 2000.

29. Mahmud, Mustafa, *“Rruga për njohjen e Zotit”*, Shkup 2011.
30. Nicholas, Mustafa Steven & Nelson, Tariq, *“Kush e shkroi Kur’anin”*, Prishtinë 2006.
31. Nijazi, Hamza Mustafa, *“Burimet e Kur’anit”*, Mitrovicë 1996.
32. Rida, Muhamed Rashid, *“Të drejtat e gruas në Islam”*, Tiranë 2006.
33. Sytari, Muhamed, *“Përpyetje të dështuara”*, Shkodër 2003.
34. Sytari, Muhamed, *“Hap pas hapi me Udhën Islame”*, Shkodër 2004
35. Sinani, Ajni, *“Të tjerët për Islamin”*, Prishtinë 2005
36. Sabuni, Muhamed Ali, *“Dyshimet dhe të pavërtetat rreth shumësisë së grave të Pejgamberit a.s.”*, Tiranë 2000
37. Smith, Joseph, *“Muhamedi- A është Profet?”*, Prishtinë 2001
38. Topallioğlu, prof. Dr. Beqir, *“Gruaja në Islam”*, Stamboll 2000
39. Topbash, Osman Nuri, *“Frymera meshire nga Muhamedi”*, Stamboll 2004
40. Një pyetje drejtuar dijetarëve musliman dhe përgjigja e A. Guliamit, Tiranë 2005
41. Edukata Islame, nr. 24, Prishtinë 1979
42. Edukata Islame, viti XXXV, nr. 77, Prishtinë 2005
43. Edukata Islame, nr. 78, Prishtinë 2006

44. Takvim 1993, Prishtinë, *“Jomuslimanët për Kur’anin”*- Hajrullah Hoxha.
45. Dituria Islame, viti IX, nr.178, Maj 2005, Prishtinë, *“Koncepti i Zotit në Bibel dhe në Kur’an”* – Senad Maković
46. Dituria Islame, viti IX, nr.180-181, Korrik - Gusht 2005, Prishtinë, *“Koncepti Pejgamberik në Bibel dhe në Kur’an”* – Senad Maković
47. Dituria Islame: Nr. 1, viti 1986; Nr. 20, viti 1990; Nr. 22-23, viti 1991; Nr. 24, viti 1991; Nr. 25, viti 1991; Nr. 30-31, viti 1991; Nr. 36 viti 1992; Nr. 51, viti 1993; Nr. 71, viti 1995; Nr. 98, viti 1998; Nr. 99, viti 1998.
48. Zgjimi Islam, viti IX, nr. 5/ Qershorë 2004, Prishtinë, *“Thëniet e mendimtarëve me famë botërore rreth: Islamit, Kur’anit dhe Muhamedit a.s.”*- Senad Maković
49. www.islamidhekrishterimi.com
50. www.bibladhekurani.com
51. www.en.wikipedia.org
52. www.bismikaallahuma.org
53. www.sedatislami.com
54. www.zeriislam.com
55. www.radioislame.com
56. www.ardhmeriaonline.com
57. www.newadvent.org

PËRMBAJTJA

HYRJE

A ISHTE MUHAMEDI S.A.V.S. I DHËNË PAS EPSHEVE?

URTËSITË DHE QËLLIMET E MARTESAVE

URTËSIA E MARTESËS PËR MOTIVE TË DIJES

URTËSIA E MARTESËS PËR MOTIVE LIGJSJELLËSE
(LIGJVËNËS)

URTËSIA E MARTESËS PËR MOTIVE POLITIKE

URTËSIA E MARTESËS PËR MOTIVE SHOQËRORE

FALSIFIKIMET E VITEVE TË MOSHËS SË

PEJGAMBERIT S.A.V.S

A ISHTE MUHAMEDI “PEDOFIL” ?

SHKATHTËSIA DHE ZGJUARSIA E AJSHES R.A

POLIGAMIA NË BIBËL

PËRFUNDIM

SHËNIME PËR AUTORIN

LITERATURA E SHFRYTËZUAR

PËRMBAJTJA

Titulli:

Pse Muhamedi u martua me shumë gra ?

Autori:

Ma.sci. Senad Maku

Recensent:

Prof.Dr. Zija Abdullahu

Ma.sci. Mirsad Asllani

Redaktor gjuhësorë:

Feriz Gashi

Botim në formatin elektronik

Ulqin, 2020

CIP - Каталогизација у публикацији
Национална библиотека Црне Горе, Цетиње

ISBN 978-9940-9991-2-4
COBISS.CG-ID 12916996

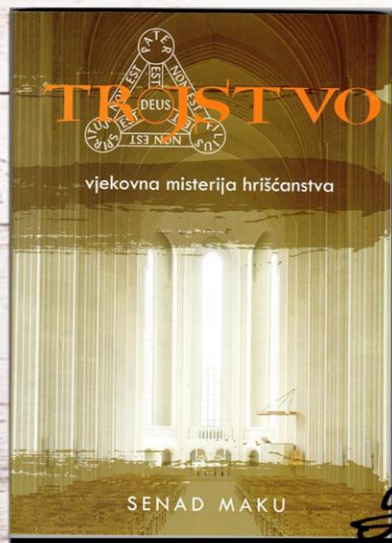
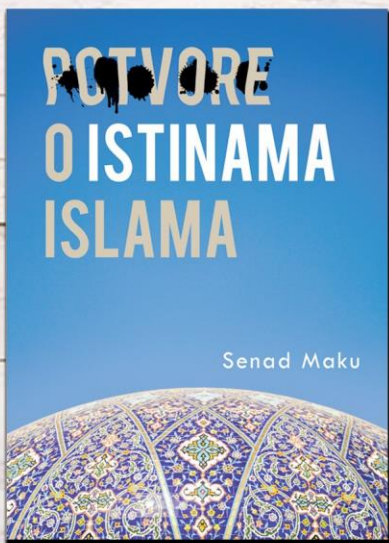
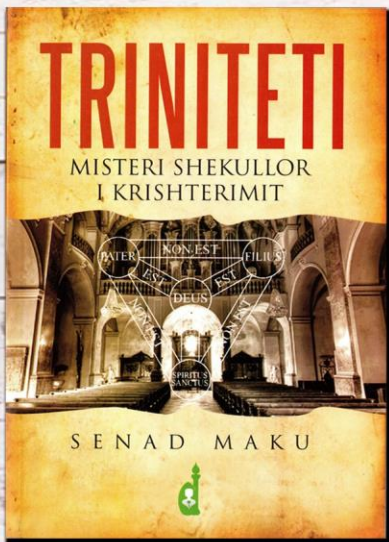
BIBLE and the KORAN

The Koran
TRANSLATION

In the name of God,
Most Gracious, Most Merciful,
Recite this Book in the name of the Lord of the
Most Gracious and the Most Merciful. It is revealed
by the Spirit of Holiness, which purifies the hearts
of the servants of God, who are obedient to His
Commandments. It is revealed to the Prophet
Muhammad in the month of Ramadan, in the
city of Mecca, in the year of the Hijra.

Ballina Autoriale Nga bashkëpunorët Në gjuhë të tjera Libraria Lidhje Rreth faqes Kontakti Senad Maku

 bibladhekurani.com
Comparative study of Holy Books

Porositi librat - Naručite knjige

+382 69 649 664

